

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De quibusdam, quæ indubitanter sunt peccata & pœna, & inqua[n]tum
eas patimur peccata non sunt. G. H. I

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Aperte ostendit peccata quaedam esse penam peccati,
& penam ipsam iustam esse à Deo. F

Quod autem quaedam peccata poenae sint, & ipsa poena iusta sit, & à Deo sit, euidenter tradit Aug. *Cap. 9. Et li. de lib. arbitrio 3 ca. 17. in to. 6. 36*
in li. retractation. i. dicēs quaedam necessitate fieri ab homine quae mala sunt, & eadem iusta poena peccati sunt. Sunt, inquit, quaedam necessitate facta improbabāda, ubi homo vult recte facere & non potest. Vnde & illud Apost. Non enim volo facio bonum, sed quod odi malum hoc ago. Et illud, Caro concupiscit aduersus spiritum, & spiritus aduersus carnem. Haec enim inuicem sibi aduersantur, ut non ea quae vultis faciatis, sed haec omnia ex illa mortis damnatione sunt. Nam si non est ista poena hominis sed natura, nulla ista peccata sunt. Si enim non receditur ab eo modo quo naturaliter factus est homo, cum haec facit, ea utique facit quae debet. Si autem homo, quia ita est, non est bonus, nec habet in potestate ut sit bonus, siue non videndo qualis esse debeat, siue videndo & non valendo esse qualem se esse debere videt, poenam istam esse quis dubitet? Omnis autem poena si peccati poena est, iusta est, & supplicium nominatur. Si autem iniusta est poena, quoniam poenam esse nemo ambigit, iniusto aliquo dominante homini imposita est. Porro quia de omnipotentia Dei & iustitia dubitare dementis est, iusta est haec poena, & pro peccato aliquo impenditur. Non enim quisquam iniuste dominans aut surripere hominem potuit velut ignorantem Deo, aut extorquere inuito tanquam inualidiori, ut hominem iniusta poena cruciaret. Relinquitur ergo, ut haec poena iusta de damnatione hominis veniat. His atque aliis pluribus testimoniis docet, quaedam esse peccata & poenas peccati essentialiter.

De quibusdam quae sine dubio peccata sunt & poena,
ut ira, inuidia. G

Præterea nullatenus ambigendum est, quaedam
peccata

Cap. 9. Et li.

de lib. arbitrio 3 ca.

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

17. in to. 6. 36

*Au. in prin-
cipio quest.
77. in 10. 4.*

peccata absq; vlllo scrupulo pœnas esse, vt inuidiã
quę est dolor alieni boni; & ira: quę etiam non in-
quantũ pœnæ sunt peccata sunt: ita etiam de cu-
piditate & timorẽ & aliis huiusmodi sentiẽdum
est. Vnde Aug. in li. 83. q. a. r; Omnis perturbatio pas-
sio, omnis cupiditas, perturbatio. Omnis ergo cu-
piditas, passio, Omnis vero passio cum est in no-
bis, ipsa passione patimur. Omnis ergo cupiditas
cum est in nobis, ipsa cupiditate patimur: & in-
quantum cupiditas est, patimur ea. Omnis autẽ
passio in quantum ipsa patimur, nõ est peccatum:
ita & de timore. Nõ n. cõsequens est, vt si patimur
timorem, ideo non sit peccatum, quia multa sunt
peccata q̄ patimur, sed nõ inquantum patimur eis.

*Quod verbis Augustini premissis quãdam sententia
Hieronymi obuiare videtur.*

Illud autẽ diligenter est annotandum, quod
supra positis verbis Aug. dicentis quãdam ne-
cessitate facta esse improbanda & mala, videtur
obuiare q̄ Hieronymus ait in explanatione fidei
quod licet supra sit positum, tamẽ vt perfectius
sciatur, iterare non piger. Execramur, inquit, eo-
rum blasphemiam qui dicunt impossibile aliqd
homini à Deo esse p̄ceptum, & mandata Dei nõ
à singulis, sed ab omnib; in cõmune posse seruari:
& paulo post, Et tam illos errare dicim; qui cum
Manichæo dicunt hominem peccatum vitare nõ
posse: quam illos qui cum Ioviniano asserunt ho-
minem non posse peccare. Ecce Hieronymus dicit
errorem esse, si quis dicat hominem vitare pecca-
tum non posse. Qui autem dicit quãdam neces-
sitate fieri, quãdam dicit non posse vitari. Cum er-
go id Aug. dicat, videtur aut erroris esse quod tra-
dit, aut non esse verum quod Hieronymus ait.

*Determinatio contrarietatem submouens de san-
ctorum medio.*

AD q̄ dici potest, quia Aug. secundum statum
huius

*In explana-
tione fidei,
in 10. 4. ad
Damascum
papam, in
fine.
Ibid. paulo
posteriori.*

huius miserix (ad quam pertinet ignorantia & difficultas, vt idem ait in libro de libero arbitrio, *Cap. 17. li. 3.*) illud tradidit, vbi & venialia peccata inclusit. Hieronymus vero tantum de mortalibus peccatis loquitur, quod vnusquisque gratia illuminatus vitare valet: vel de homine secundum statum liberi arbitrii ante peccatum, illud ait.

Epilogum facit ad alia transiturus. **K**

Satis diligenter eorum posuimus sententiam, qui dicunt omnes actus naturas bonas esse, & in quantum sunt bonos esse. In quo tractatu quædam interseruimus, quæ non ex eorum tantum persona accipiēda sunt, quia ab omnibus catholicè sapientibus absque hēsitacione tenentur: atq; auctoritatum testimoniis & rationib⁹ eorundē traditionē muniuimus, qui dicunt omnes actus essentia sui, i. in quantum sunt, esse bonos, quosdam vero in quantum inordinate fiunt, peccata esse. Addunt quoq; quosdam nō tantū essentia, sed etiā genere bonos esse, vt reficere esurientē, q. actus est de genere operum misericordix: quosdam vero act⁹ absolute ac perfectē bonos dicunt, quos non solū essentia vel genus, sed etiam causa & finis commendat: vt sunt illi qui ex bona voluntate proueniunt, & bonum finem metiuntur.

ALIORVM PŌNIT SENTENTIAM

*qui dicunt malos actus nullo modo esse à Deo,
nec, esse bonos siue in eo quod sunt, siue
alio modo.*

DISTINCT. XXXVII.

SVNT autem & alii plurimi longe aliter de peccato & de actu sentiētes: asserunt n. voluntatem malam & actum malum peccata esse, & nulla ratione bona, nec secundum aliquā rationē ex Deo auctore esse, q. sine Deo fiunt. Sine eo namq; (vt ait

Euan-

*Verum actio
substantia in
in qua peccatum
causam committitur
sine
à Deo, & eo
Ioan. 1. 10*